ובית הלל לא הזכירו לגלות דעתם דניהוי חיישינן לתקלה כלל דאי הוו אמרו הכי ב"ם אומרים בין בבית בין בשדה חבל

אין הכרעת שלישית מכרעת. פ"ה הואיל ולא הזכירו בית קלה א מיי פ"ב מהל" שמאי ובית הלל בית ושדה א"כ טעמא אחרינא הוא ולא א ב מיי פ"א מהלטת משום תקלה ולר"י נראה אע"ג דטעמא דבית שמאי משום תקלה , ממן הלכם י סמג דאי הוו אמרו הכי ב"ש אומרים בין בבית בין בשדה חבל משום תקלה ולר"י נראה אע"ג דטעמא דבית שמחי משום תקלה המן מנכם י ספג תשפך (א) וב"ה אומרים בין בבית בין בשדה תיעשה זילוף ואתה בא לא חשיב הכרעה לפי שלא גילו הראשונים דעתן לחלק בין בית ס" מפג פשף א: ילו הראשונים דעתן ניונק כן בי ב [ג] מיי פ"ג שם לשדה שלא הזכירו בדבריהם אחד בית ב [ג] מיי פ"ג שם לשדה שלא הזכירו בלנה יא מוש"ע א"מ ב"ל בי ר"ג היא מיי משים של א"מ ב"ל מייל מולניות ביי ממה סשיף א:

אין הכרעת שלישית מכרעת אמר ר' יוסי בר' [יף ואחד שדה וכן פ"ה לעיל "גבי ר"ג "אין הכרעת שלישית מכרעת אמר האה" (לו מכריע הוא והסיא דקולי מטלניות הציגא "מחלוכת שנפלה לפחות ממאה מאה "י.] לאו מכריע הוא והסיא דקולי מטלניות חולין טמאין אבל נפלה למאה חולין ממאין דברי הכל תרד ותממא ואל יממאנה ביד תניא נמי הכי חבית שנשברה בגת העליונה ותחתיה מאה חולין ממאין מודה רבי אליעזר לרבי יהושע שאם יכול להציל ממנה רביעית במהרה יציל ואם לאו תרד ותממא ואל יטמאנה ביר האי מודה רבי אליעזר לרבי יהושע מודה רבי יהושע לר׳ אליעזר מיבעי ליה אמר רבא איפוך רב הונא בריה דרב יהושע אמר לעולם לא תיפוך הכא במאי עסקינן בכלי שתוכו מהור וגבו ממא מהו דתימא ניגזור דילמא נגע גבו בתרומה קמ"ל:

הדרן עלך אור לארבעה עשר

שעה יבשמותר לאכול מאכיל לבהמה לחיה ולעופות ומוכר לנכרי ומותר בהנאתו עבר זמנו אסור בהנאתו ולא יסיק בו תגור וכירים. *ר' יהודה אומר אין ביעור חמץ אלא שריפה [י] וחכמים אומרים *אף מפרר וזורה לרוח או ממיל לים: גבו׳ כל שעה שמותר לאכול מאכיל הא כל שעה שאינו מותר לאכול אינו מאכיל לימא מתני דלא כר' יהודה דאי ר' יהודה הא איכא חמש דאינו אוכל ומאכיל *דתגן ר' מאיר אומר אוכלין כל חמש ושורפין בתחלת שש רבי יהורה אומר אוכלין כל ארבע ותולין כל חמש ושורפין בתחלת שש ואלא מאי ר' מאיר היא האי כל שעה *שמותר לאכול מאכיל כל שעה שאוכל מאכיל מיבעי ליה אמר רבה בר עולא מתניתין רבן גמליאל היא לדוקייה הינטריך דתידוק ההונשינ "דתנן רבן גמליאל אומר חולין נאבלין כל ארבע תרומה כל חמש ושורפין בתחלת שש ותכי קאמר כל שעה שמותר לאכול כהן בתרומה ישראל מאכיל חולין לבהמה לחיה ולעופות למה לי למיתנא בהמה למה לי למיתנא חיה צריכא דאי תנא בהמה דאי משיירא חזי לה אבל חיה דאי משיירא קמצנעא לה אימא לא ואי תנא חיה משום

דאי משיירא מיהת מצנעא אבל בהמה זימנין

דמשיירא ולא מסיק אדעתיה וקאי עליה בבל

יראה ובבל ימצא אימא לא צריכא עופות ל"ל

איידי דתנא בהמה וחיה תנא נמי עופות:

ומוכרו לנכרי: פשיטא לאפוקי מהאי תנא

*דתניא ב"ש אומרים לא ימכור אדם חמצו

לנכרי אא"כ יודע בו שיכלה קודם פסח וב"ה

שעה שמומר לחכול מחכיל .

משעה שאינו מותר לאכול אינו מותר להחליל : ולא יסיק בו תנור וכירים. בגמרא פריך פשיטא הא נמי הנאה היא: בבן כל שפה שמוכל מאכיל מבעי ליה . אבל השתא דנקט לה בתרי לישני משמע דאתרי גברי קאי והא ליכא למימר דהכי קאמר כל שעה שמותר לאכול מן התורה מאכיל אפילו מדרבנן ותיתוקם אליבא דר' יחודה דהא איכא שש דמותר לאכול מן התורה ואסור להאכיל לדברי הכל: אלא הכי קאמר כל שעה. שיש היתר לשום אדם לאכול מאכיל אף האסור לאכול לבהמתו כו': בהמה אי משיירא סוי ליה . שאין דרכה להלניע אבל היה כגון הולדה וכמיה והתול דרכן להלניע: ואי פנא פיה . הוה אמינא היא עדיפא משום דאי משיירה

עשיל יג. בכלי שפוכו שהור וגבו עמא . והאי להליל רביעית זו בתוכו חוכו טהור לקמן כו:] לקמן מון האכו ממח וחשמעיכן ליה לר' חליעזר דאמר אל יטמאנה ביד מודה הוא מלח אף ושיון מלח אף ושיון מצא ריש דמותר להליל בזה ולא חיישיכן דילמא סימן פתה]: נגע גבו בתרומה ומטמא לה בידים ובכלי שנטמא במשקין דטומאתן לפיל ד: יא: דרבנן היא דמשכחת לה כדתניא כלי שנטמאו אחוריו במשקין אחוריו טמאין חוכו או אוגט או אזט או

ידיו טהורין: הדרן עלך אור לארבעה עשר הדרן עלך אור לארבעה עשר

> -8-0-9-הב"ח (מ) רשיי דייה חיו הכרניה משפך מכל

השים בתום׳ לימה. לשית באום במסקנה . מי מיר דף ב׳ מיר הר׳ם לימת: שלבת ית:

דעבר ככל ימלא בכל ראם לא עבר

כבית שמאי הויא הכרעה אבל השתא

דלא הזכירו ביתושדה טעמא אחרינא [כ"ק קמו-] הוא ולאו משום מקלה ור' ישמעאל חיים לחקלה והייכו תכחי : מסלוקם . ר' אליעזר ור' יהושע שנפלה לפחות ממאה חולין טמאים שיש בגת התחתונה פחות ממאה חולין טמאים דאין תרומה בטילה בהן ופסדי לגמרי דמרומה לריך אחד ומאה לבטלה אבל היו בתחתונה מאה חולין מאה חביות כמו זו של תרומה דברי הכל לא יטמאה ביד הואיל ולא פסדי חולין דתרומה עולה בהן וחזו בימי טומאה כדמעיקרא לזר: מודה ר' אלישור כו׳ . קס"ד אמסקנא קאי אאם לאו דהא פלוגתייהו באם לאו הוא ולהכי פריך מודה ר' יהושע דחמר לעיל יטמאנה ביד לר' אליעזר דאמר לא יטמאנה ביד מיבטי ליה למיתני : מודה לאן אסיפא קאי אלא ארישא דקתני אם יכול להציל רביעית בטחרה יליל ואפי׳ כלי זה שהוא בא

אומרים יכל שעה שמותר לאכול מותר למכור מלנעת לה *ולת עבר עליה בבל ירתה: ולתו הדעסיה לבעלו: קודם.

שיבוא הפסח דקסברי מלוה עליו לבערו מן העולם ולא שיהא קיים:

-

פמא דברי ר"א ר' יהושע אומר בין ממיג ס"א וסיי ממה מן המוכן ובין שלא מן המוכן טהור ר"ע אומר מן המוכן טמא שלא מן המוכן טהור והשיב ליה בפ'כירה (שנה לם: ושם)הכרעה שהרי גילו ר'אליעזר ור' יהושע דשייך לחלק בין מן המוכן לאכרועי על ב"ה ווהו ובין שלא מן המוכן וההיא דפ׳ כילד שאמר שאמר און שמוער מברכין (ברכות מג:) דקאמר ב"ש ו בהגוול זומא ופרקי' בפ' ראשית הנותנא ד' מברכים על השמן וקאמר ר"ג אני ישמעאל בר' יוסי משום אכיו ארבע שנאמר חבריע שמן זכינו לריחו וזכינו לסיכתו הדם לריחו זכינו לסיכתו לא זכינו הדם לרימו זכינו לסיכתו לת זכינו וארבע צאן תחת חשה וקלמת לכי יוחנן הלכה כדברי תניא אשר רבי א'טלא המכריע לתו מטוס דמכריע גמור דבריה דובה ב-212 לתו מטוס דמכריע גמור ורברי ברבי קבלה אני הוא אלא מפרש ונותן טעם לדבריו דברי ברכי שומעין וכל ותדע דאי מכריע הוא למה הולרך שכן שרבריחם סבלה ודברי ברבי דברי פלפסוק הלכה כמותו הא כבר א"ר הכרעת שלישית מכרע יוחגן בפרק כירה הלכה כדברי המכריע וק"ק לפי' זה דהכא מאי אמר ר' יותנן מפי שמועה אמרוה מפי דני איריא הכרעה שלישית שאין הכרעה זכריה ומלאכי: ור' האו ו"ל היה אוטר בקבלה כי אינה הכרעה אלא

בין מן המוכן ובין שלא מן המוכן

ש הכרעת פנישית הו על ביל : ... בהכרעת חלמיד כדחמר בפ' כירה* : אין וה מכריע פעם הדרן עלך אור לארבעה עשר שיישי הוא ולפיבד בשאמר ל' ישמעאל

היפוק ליה דהכרעת תלמיד להו

הכרעה היא כדאמר בפ' כירה

פי׳ מבח (מ:) ארבי עקיבא ור"ח פי׳

הכרעת שלישית דור שלישי דהיינו מכריע וחלנה כרבים

שנה . עבר זמנו אסור בית תשהויטף כבית בהנאה . ואסור למכור ואס כביש אחדו א הכרעה בל שעה . עבר זמנו אסור מכר דמיו מותרין דאין תופס את דמיו כדתכן כפ"ב דקדושין (דף כו:) ועוד אשר ד' יוםי בר

מכרן וקידש בדמיהן מקודשת: ליבא מתניתין דלח כר' יהודה. "אף לפי המסקנא לא אתיא

כר' יהודה אלא הכי קאמר לימא מתכי' דלה כר' יהודה אלא כר' הכל עולה לאחד ומאח מאיר ומסיק דכר' מאיר נמי לא אתי: ואל ישמאנה ביד לאי חשמעינן חיה משום דמלנעה לה . ואין עובר משום בל יטמין דבל יטמין נפקח לן מלח סמאן שדה ה' אליטר ימלח וחין זה מלוי כיון שחיו ידונו לר' יחשע שאם יכול יציל ואם לאו תרד ותפכא ואל יטפא בידים

היכן הוא וכן משמע בפ"ק (דף ו:) דפריך וכי משכחת לה ליבטלה משמע דכל כמה דלא משכחת לא הנא דתני אף ישמא ביד עבר בבל יראה הק' רשב"א היכי שרי להאכיל לחיה שדרכה להטמין הא תנן בפ"ק (דף מ:) מה שמשייר יניחנו בלינעא כדי שלא תטול חולדה בפניו ויהא לריך בדיקה אחריו וכ"ש שאסור ליתן בפניהם וים לחלק בין חיה לחולדה המגדלים תפיךותכא בבא להציל בבתיסדההיא לא מלנעא כולי האי כמו

חולדה הטומנת בחורים ובסדקין: מהי רבי יוולים המומנת בחורים ובסדקין: בתי דתיפא גור די עליה בבל יראה. פי' אם לא ביטלו והוא הדין דהוה אליעור להציל בכלי מלי למימר דילמא אתי למיכל מיניה :

שנבו ממא כי ההיא התנן כלי שנפמא אתוריו במשקה תוכו ואיננו ואונו וידיו מהורין אליעור דלמא אתי למנגע בדו בתרומה וישמא קפ"ל מידה ר' אליעור שצציל רביעית במהרה בכלי שתוכו מהור תכו ממא ולא חייש ר' אליעור דלמא אתי למנגע בדו בתרומה וישמא קפ"ל מידה ר' אליעור שצציל רביעית במהרה בכלי שתוכו מהור תכו ה' יהודה התנן ר' יהודה אומר איבא שנה וואלין כל חמש ושורפון בחזלת שש והא איבא שעה חמישית האיבא שעה חמישית הוא מא מא מאר בלין בא מבר בתצאתו אלא מאי ר' מאיר היא דקתני אוכלין כל חמש אי הבי כל שעה שאוכלין מאכיל מציל לא ארבע ווולין כל חמש ושורפון בתחלת שש והבי קתני כל שעה שכון מותר לאכול תרומה מאכיל ישראל חלין לבהמה ולחיה בין: ובוכרן לבכר שימא. כלומר מאדר דקתני ומותר בתצאתו מאכיל לנמרי למאי אתא האקימנא לאפוק מחני תנאי דתניא במוף פ' וציאות השבת ב"ש אומר לא ימנור אדם המצו לנברי אלא אם כן יודע שכלה קודם הפסה ב"ה אומר כל שעה שמותר לאכול מותר למכר ו' יהודה

עין משפט נר מצוה

ב במיי שם פינ הלכה

כעיף ב:

רבינו חננאל

בומן ששנים חלוקים ואחד מכריע כאחד מהן

מנמצאו שנים ואח

אבל בומן שאומר חצי דברי זה וחצי דברי זה

ועון אמר רי יוםי בר תינא מחלוקת שנפלה לפחות ממאה חולין דקא פסדי חולין לנמרי אבל נפלה למאת חולין דלא פסדי להו לחולין דלא פסדי להו לחולין

שנשברה בנת העליונה

להציל רביעית בטהרה

והוא היה צריך עכשיו להודות לר'אליעזר שלא

יסמא ביד הזיכי קתני

דר' אליעור הוא שטודה לר' יהושע ואסר רב

פפא אפיר ואיטר מודה

ר' יתישע לר' אליעור. רב הונא בריה דרב

ירושע אמר לעולם לא

רביעית בטהרה בכלי

שגבו טמא ותוכו שחור

תרומה לדברי

חברטת

Ald

1120

1199

'Ic